

ESMIR van WERING

ESMIR van WERING

WERKLUST

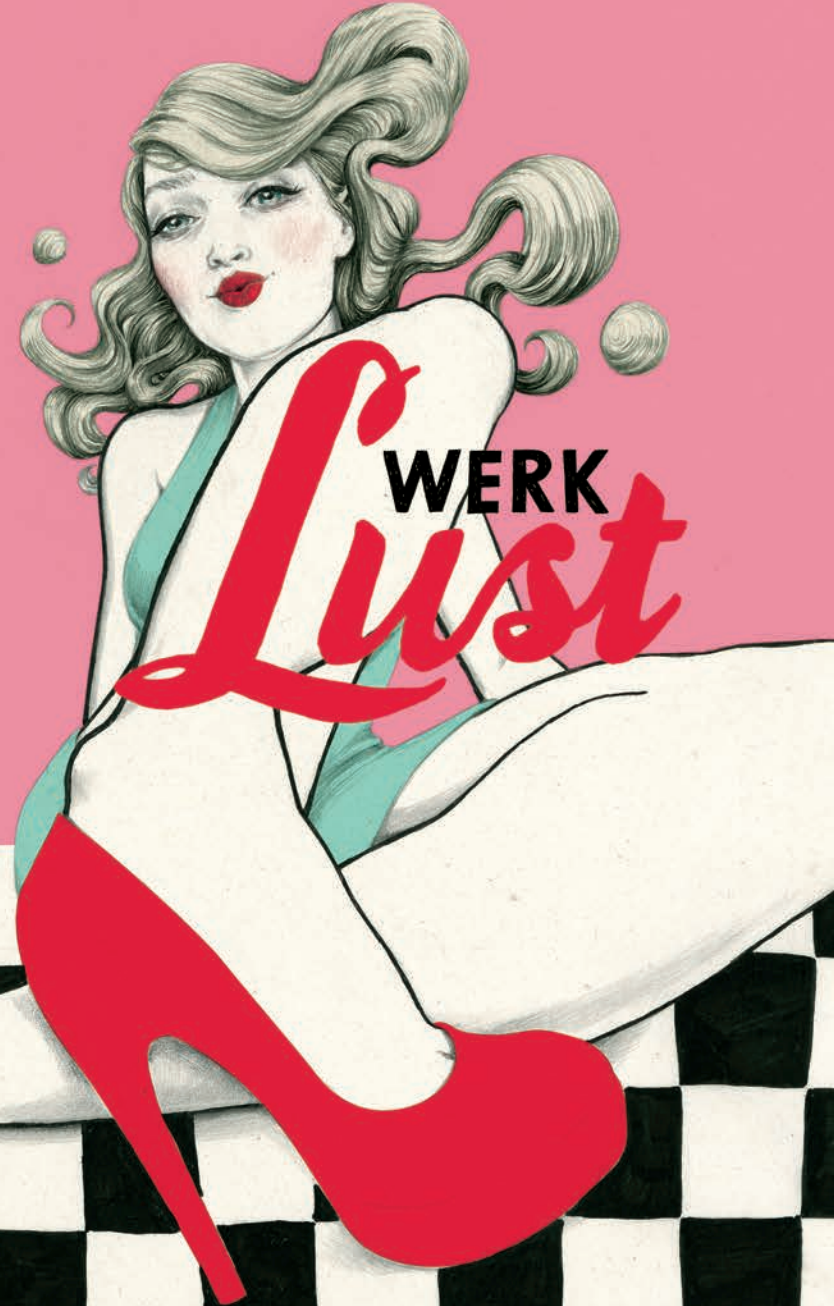
Als Amber haar grote liefde betrapt met een ander, stort haar zorgvuldig opgebouwde wereldje keihard in. Het vrijgezellenbestaan in Amsterdam valt haar zwaar, zeker in het begin. Een onenightstand, een prille verliefdheid, pijnlijk gedumpte door een nieuwe vlam. En tot overmaat van ramp raakt ze haar baan kwijt! Gelukkig is er altijd haar humor, haar levenslust én haar zusje Valerie om zich aan vast te klampen. Haar leven komt in een stroomversnelling als ze een man ontmoet die haar met één blik inpakt én uitpakt. Hij is knap, stoer en succesvol, maar helaas ook *married with children*. Desondanks besluit ze haar hart te volgen en deze man te veroveren...

Wervelend geschreven debuut dat gaat over het echte leven van vrouwen anno nu. Esmir beheerst de lach en de traan tot in de puntjes, zowel in haar hart als in dit boek.

– Santé –

Het scherpe en hilarische Nederlandse antwoord op Bridget Jones. Een feest van herkenning voor iedereen die van mannen houdt en ze tegelijkertijd regelmatig achter het behang wil plakken.

– Maurice Wijnen –

Esmir van Wering (37) heeft humor, kan goed tegen kritiek en houdt van het leven. Er zijn ook dingen die ze niet kan, maar daar bluft ze zich graag met een knipoog doorheen. Voor *Werklust* heeft ze geput uit haar eigen leven. Maar autobiografisch? "Mijn hoofdpersonage en ik hebben veel overeenkomsten. Zo houden we allebei van koffie."

ISBN 978 90 5019 100 5

9 789050 191005

MEANDER

Esmir *van* Wering

Voor Duurt

WERK*Lust*

Meander

Elke overeenkomst met bestaande personen en locaties berust op louter toeval.

Inhoud

1	Stukgaan	7
2	Gevoel? Een gevoelig puntje	10
3	Gerechtigheid	14
4	Bijzondere standjes	18
5	Mixed feelings	21
6	Remember september	25
7	(K)oud en nieuw	29
8	Opgeruimd staat netjes	32
9	Vlinders	36
10	Lekker(e) kuren	39
11	Hijgen en puffen	43
12	Kinderen, een wens of musthave?	47
13	Ochtendstijfheid	52
14	Too hot to handle	58
15	Ctrl Alt Delete	61
16	Saturday Night Fever	64
17	De baas in huis	70
18	Van kwaad tot erger(nis)	73
19	Een (anti)stressmassage	77
20	Hap, slik, weg	80
21	Over de rooie	83
22	Game over	85
23	EHBO (eerste hulp bij opbranden)	89
24	Dames van plezier	92
25	Overgewichtige zaken	96
26	Generatiekloof	99
27	Oma	102
28	Rewind	105
29	Klaar voor de start... af(gang)!	111
30	Niet zomaar een maandag	116
31	Dubieus Dubai	120

© 2012 Meander, Rijswijk
Tekst van Esmir van Wering
Omslag van Denise van Leeuwen
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
NUR 343 / ISBN 978 90 5019 100 5

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

32	Roze bril met donderwolken	125
33	Bliksemafleider	129
34	Zullen we nog even...?	133
35	Weet je dit morgen nog?	137
36	Ongemakkelijk	141
37	Valentijnsdate	145
38	Buikpijn	152
39	De naakte waarheid	155
	Toegift	156

I Stukgaan

Razendsnel gris ik zijn telefoon uit de lader. Met trillende vingers naar de inbox. Dit is mijn kans. Misschien wel de enige! Opgejaagd zoek ik naar iets wat ik eigenlijk níét hoop te vinden. Het bewijs dat hij liegt. Dat mijn intuïtie klopt en ik met eigen ogen zie dat hij wél contact met haar heeft. Zijn ex, die hij onlangs weer tegen het modellenslanke lijf is gelopen.

Remco. Mijn kerel. Mijn eerste serieuze liefde, die nu met zijn verraderlijke lijf onder de douche staat. Mijn hart klopt misselijkmakend in mijn keel en mijn huid is koortsig klam, terwijl argwaan en achterdocht me op de hielen zitten. Wanhopig op zoek naar duidelijkheid.

Zijn mobiel werkt tergend langzaam, alsof dat onding het erom doet. Daar! Zijn berichten. Gauw naar beneden scrollen. Op de achtergrond stopt het geluid van kletterend water. Normaal gesproken is Remco er nooit onder vandaan te krijgen, maar nu is hij er in minder dan twee minuten al klaar mee. Zou hij doorhebben wat ik aan het doen ben?

Gefocust op de naam van dat onuitstaanbaar slanke takkewijf race ik door de ontvangen berichten. Ondertussen hoor ik dat Remco zich afdroogt. Snel en resoluut, zoals altijd. Elk moment kan hij binnenkomen, maar stoppen is geen optie. Niet nu ik de waarheid op het spoor ben.

Plotseling verschijnt haar naam in het scherm. Een hele reeks onder elkaar. Mijn lichaam verkramp. Met één hand leunend op de keukentafel – bij gebrek aan balans in mijzelf – open ik het bovenste bericht:

15.36 uur: 'Ik mis je! Wanneer zie ik je weer?'

Het scheelt weinig of ik moet kotsen. Pijlsnel schieten mijn vingers over het scherm. Ze lijken niet in verbinding te staan met de rest van mijn lichaam.

20.48 uur: *'Lekker dat je toch kon komen. Smaakt naar méér...!'*

In de badkamer is het nu stil. Heb ik tijd voor nog een bericht?

10.51 uur: *'Schatje, ik wil eigenlijk niet dat je haar nog naakt ziet.'*

Wát?! Waar bemoeit dat klerewijf zich mee!

Op dat moment loopt Remco de badkamer uit. Vlug druk ik op de rode knop en leg het 'dodelijke wapen' terug waar het lag, in de oplader.

Hij komt de woonkamer binnen met een handdoek losjes om zijn heupen geslagen. Het display van de telefoon brandt nog. Semisubtiel ga ik ervoor staan. Ga uit! Ga uit! *Please*, ga uit!, schreeuw ik vanbinnen.

Kijkend naar de handdoek en de bobbel van zijn kruis denk ik: het is zeker ook verboden om hém nog naakt te zien.

Mijn vent in bed met dat verrotte Twijgje. De lul. Koelbloedig bedriegen. Kapot ga ik, maar ik laat niks merken. Ik kan het niet. Nu nog niet. Met brandende ogen kijk ik naar Remco en zie de vleesgeworden leugen. Mijn eerste grote liefde. En meteen ook mijn eerste grote bedrieger. Nooit eerder heb ik me zo onbelangrijk en leeg gevoeld.

Het was al duidelijk dat het probleem tussen Remco en mij net iets verder ging dan een kortstondige communicatiestoring tussen een man en een vrouw. We waren namelijk allebei smoorverliefd op hém. Het ging altijd om z'n vrienden, z'n boot en z'n werk. Ik kookte, maakte schoon en liep volgzzaam achter hem en zijn planning aan. Er moest inderdaad iets veranderen, maar deze wending had ik niet voor ogen. Ingeruild voel ik me. Weggemoffeld. En zonder pardon bij het grofvuil gezet.

Tja, niet echt een gezellige 'pageturner', mijn leven op dit moment. Meer dan een diep, eenzaam, zwart gat is het niet.

Overdag doe ik wat er van een onderwijzeres wordt verwacht, maar na sluitingstijd stromen de tranen over mijn wangen en weet ik niet hoe snel ik ongezien bij de auto moet komen. De enige ruimte die echt van mij is en veiligheid biedt. Alleen daar durf ik te huilen tot ik schor ben.

De 'Drie Dwaze Dagen' van de Bijenkorf, oftewel mijn persoonlijke 'wespennest', zijn kennelijk begonnen. Aan mij zit een labeltje met de tekst: *Niet goed genoeg? Geld terug! Ziet u ergens een dunner exemplaar, dan betalen wij u het verschil terug.*